

“HAYATIMDA HIÇBİR ZAMAN FARKLI DÜŞÜNMEK, BU İŞLERDEN KOPMAK OLMADI.”

EMO ANKARA ŞUBESİ 8. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI KAYA BOZOKLAR İLE 30. YIL ETKİNLİKLERİ KOMİSYONU ADINA ALİ YİĞİT GÖRÜŞTÜ.

Kaya Bey, sizi ben tanıyorum; ama özellikle biz bu röportajları genç nesile o dönemler anlatılabilsin diye yapıyoruz. Önce bir kendinizi tanıtır, sonra kendi döneminizden bugüne kadar ki Odaya ilişkin seyrüseferi bir konuşalım.

1953 Anamur doğumluyum. Türkiye'nin denizden en güney ucunda dünyaya gelmişiz. İlkokulu Mersin'de, ortaokulu Anamur'da bitirdim, liseyi de 1969-70 döneminde Mersin Tefvik Sırrı Gür Lisesi'nde bitirdim. Bu bölümlerde uzun uzun detaya girmem gerekmiyor herhalde. 1970 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Elektrik bölümüne girdim.

16 yaşında liseyi bitirdiniz.

Evet. Demek ki, erken başlamışız okumaya. Çok başarılı bir öğrenci olduğum söylenemez. Benim bir de ikiz kız kardeşim vardır. O, son derece başarılıydı sınıfta. 1976 Ekim döneminde İstanbul Teknik Üniversitesi'nden mezun oldum.

Elektrik-Elektronik Mühendisi Ali YİĞİT
EMO Ankara Şubesi 30. Yıl Etkinlikleri Komisyonu Üyesi
ali.yigit@emo.org.tr

Yani üniversiteye oldukça erken girdiniz ancak üniversitede farkı kapattınız, 6 yıl okudunuz.

BENİM HAYATIMDA HIÇBİR ZAMAN FARKLI DÜŞÜNMEK, BU İŞLERDEN KOPMAK OLMADI. ODAKİ İNSANLARDA EKSİK OLMASINLAR BİZE KUÇAK AÇTILAR. ZATEN BENDE DE “EĞER BİZE YAKINSA, EMEKTEN-DEMOKRASİDEN YANA YANI SOLDAN BİRİYE, MUTLAKA ONLARA KATKIDA BULUNMALI, ELİMİZDEN GELDİĞİ KADAR UCUNDAN TUTULMALI VE BİZ DE O MÜCADELENİN BİR YERİNDE, BİR PARÇASINDA OLMALIYIZ” MANTIĞI HEK OLMUŞTUR.

Evet, 6 yıl okudum ve zorunlu tatillerimiz oldu.

Malum nedenlerden, solculuktan mı?

Herhalde. Boykotta geçen bir dönem oldu. Okul yönetmeliği değiştirilmek istenmişti ve biz de ona karşı çıkmıştık haliyle. 70'li yıllar deyince şüphesiz ki aklımıza dünyada ve Türkiye'de solun yükselişi gelir. Bizim

ülkemizde de ve özellikle üniversitelerde onun etkileri geliyor. Şöyle söyleyeyim: Köy enstitüsü mezunu, öğretmen bir babanın çocuğuyum. Hiçbir zaman evimizde gericilik ve yobazlık prim yapmamıştır. Yüzümüz ileriye dönük, o etkiyle üniversiteye gelmişiz. Haliyle o günün koşulları içerisinde devrimci hareket içerisinde yer aldım.

Zaten ortam da uygun.

Uygun. Coşku var, insanlar yeni bir şeyi keşfetmenin heyecanı içindeler, tartışılıyor her şey enine boyuna, bir çıkış da aranıyor, gidişattan memnun değiliz. Gençlik zaten potansiyel olarak yeniye açık. Haliyle, biz de o dönemde üniversitemizdeki sol hareket içerisinde yer aldık ve o günün koşullarında, mantığımız, aklımız, ideolojimizin yettiği kadar yürüdük.

Odayla tanışma nasıl oldu?

Okulun son senelerinde İstanbul Şubeye zaman zaman gidip gelmeye başladım. O zaman, İstanbul Şubemizde TIP'li ağabeylerimiz vardı. Kimisi bugün yaşıyor: Yüksel Birdal, Yavuz Çizmeci, Rıza Akçam gibi ağabeylerimiz vardı. Sağ olsunlar, onlar da bizlere çok yakınlık gösterdiler, Oda çalışmalarını tanıttılar.

Hatta Yüksel Birdal beyin yanında bir süre de çalıştım. Bizim okulda dokuz aylık bir boykot oldu. O dönemde benim okulu bitirmeme iki ders vardı. Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) da illa mühendis formasyonunda insanlar aramıyordu; teknik eleman olsun, elektrikten anlasın yeter, öyle bir kadro açığı vardı. Beni de işe aldılar.

Sizinle aynı dönemde olan ve oda çevresinde tanıdığımız var mı?

Kadri Durgun, Erhan Dönmez, Salih Akova ve Mehmet Duran'la aynı dönemdeniz. Bu arkadaşlardan bir bölümüyle öğrenciyken Kayseri'de teknik eleman kadrosunda TEK'te 3. Grup Müdürlüğü'nde çalışmaya başladık. Boykot bitti ve okula dönüş yaptık. Mezun olduktan sonra Ankara'da Türkiye Elektrik Kurumu 8. Grup Müdürlüğü'nde işe başladım. Ankara benim için yabancı bir yerd. Yine o dönemde, Aykut Özidoruk ağabeyimiz, Bülent Mindek, Reşit Oğuz, yine şimdi aramızda olmayan Sırrı Erkan'la tanıştım. Onlar bana gerçekten her konuda yardımcı oldular. Merkez ve Ankara Şubeye gidip gelmemize, komisyonlarda çalışmamızı da sağladılar.

Ankara'ya gelmenizin nedeni ne?

Tamamen tesadüf. O zamanlarda TEK'te çalışan arkadaşlarımız vardı. O zaman, ulaşım şimdiki kadar hızlı değil; İstanbul'dan çıkıp Mersin'e gitmek yaklaşık 20 saati buluyor, çok uzun saatler gitmek sıkıcı oluyor. Akşam biniyorum, sabahleyin Ankara'ya geliyorum, buradaki eşi dostu ziyaret ediyoruz, tekrar akşam binip Mersin'e gidiyoruz. Böyle bir seyahat sırasında, on dakikanın içinde beni TEK'te işe başlattılar.

O dönemde elektrik alanında özel sektör pek yok zaten.

Kızılay'daki gökdelenin 12. katından itibaren, TEK Şebeke

Tesis Daire Başkanlığı vardı; orada iki dakika içinde bizi işe aldılar. Aslında ben, Mersin Belediyesi'nde işe girmek üzere yola çıkmıştım.

Yani kaderini bile değiştirmişler.

Kaderimi değiştirdiler. Ankara'da çok hoşlandığım bir yer değildi zaten. İstanbul'un üstüne Ankara çok hoşlanılacak bir yer değil. Deniz çocuğu olmamızın verdiği bir şey var; illa bir

deniz özlemimiz olur bizim. Ankara bu özlemi karşılayacak bir yer değil. Yine de, Ankara'ya yerleştik. "Ha bugün, ha yarın gideriz" derken aradan 29 yıl geçti ve artık Ankaralı oldum.

Oda işlerine bulaşmanız nasıl oldu? Yani birçok kişi üniversitedeyken bu işlerle ilgilenir, ancak daha sonra oda işleriyle ilgilenmez.

Doğru. Tabii, o günlerde ülkemizdeki ideolojik mücadele her kurumda devam ediyor; yani işyerlerinde yoğun, odalarda yoğun. Çünkü mücadelenin dozu biraz keskinleşiyor, biçimi sertleşiyor. 12 Eylül oldu. Odada da ilerici insanlar var. Benim hayatımda hiçbir zaman farklı düşünmek, bu işlerden kopmak olmadı. Odadaki insanlar da eksik olmasınlar bize kucak açtılar. Zaten bende de "eğer bize yakınsa, emekten-demokrasiden yana yani soldan biriyse, mutlaka onlara katkıda bulunmalı, elimizden

geldiği kadar ucundan tutulmalı ve biz de o mücadelenin bir yerinde, bir parçasında olmalıyız" mantığı hep olmuştur. O zamanlar Aybars Ungan Oda Başkanıydı. Şube Başkanlığını da sanıyorum Kaya Nomaler yapıyordu.

Kaya Nomaler, Şubemizin kurucu Genel Başkanı ve şu anda rahatsız. Kendisine bir kez daha acil şifalar diliyoruz.

Zaten EMO Merkez ile EMO Ankara Şubesi iç içeydi. İhlamur Sokak'taki EMO ofisinin yan binasında bir pasaj var; onun ikinci katında EMO Ankara Şubesi'nin bir yeri vardı. Şu anda bizim

KÖY ENSTİTÜSÜ MEZUNU, ÖĞRETMEN BİR BABANIN ÇOCUĞUYUM. Hiçbir zaman evimizde gericilik ve yobazlık prim yapmamıştır. Yüzümüz ileriye dönük, o etkiyle üniversiteye gelmişiz. Haliyle o günün koşulları içerisinde devrimci hareket içerisinde yer aldım.

odanın kapatılan balkonu ile sınır komşusu olan bir ofis. Hatta pencereleri açıp, atlayıp geçerdik. O kadar iç içelik de vardı. Oda çalışmalarına, komisyon çalışmalarına 77 yılının Aralık ayından itibaren başladım.

İlk yöneticilik ne zaman?

İlk yöneticiliğimiz, sanıyorum 78 yılının sonuna doğruydü veya 79'un başları olabilir.

Yönetim Kurulu üyeliği olarak mı?

O dönemlerde odada profesyonel Genel Sekreterlik vardı. Şimdi yok sanırım.

Yok, Ana Yönetmelik değişti. İMO ve TMMOB'de profesyonel Genel Sekreterlik devam ediyor.

Bülent Damer, Metin Tütün, Müjdat Savran, Ertan Güvener, yine şu an aramızda olmayan Serdar Aykın gibi arkadaşlarla beraber davrandık. Şubede birlikte olduğumuz bir grupla, Aybars Urgan Ağabey'in grubuyla Merkezde ayrı bir liste çıkarma ihtiyacı doğdu. Biliyorsun farklılığı severiz, yani hemen bölünüvermeyi oldum olası sevmişizdir. O günkü mantıkta da o var. Bugün yine aşılmış değil o mantık. Yani farklılığı bir zenginlik gibi algılayıp, "Beraber yürüyecek yolumuz var bu insanlarla" demeyiz de, "Gücümüz elverdiği zaman hemen yönetimi ele geçireverelim, aliverelim, bizden olsun hepsi" diye, tornadan çıkmış gibi birbirine benzer aynı düşünen altı tane daha Kaya Bozoklar'la bir yönetimde olmak hep hoşumuza gitmiştir. O günkü dönemde Merkez de ayrı bir liste çıkarıldı ve kazandık. O zaman Ankara Şubenin önemi çok büyüktü, EMO'nun en büyük şubesiydi. Ankara Şubenin delegasyonu da ağırlıklıydı. Yani Ankara'yı alan Merkezi de alıyordu. Demek ki, orada delegasyonda güçlüymüşüz sürece içerisinde, o hesaplamayı da yapmışız.

Hesapların sonucu olumluuydu herhalde?

TMMOB ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
ANKARA ŞUBESİ HABER
2007/6

Delege listesi yazılınca, bakmışız ki, yönetimi Bülent Damar ekibi ile birlikte alma olanağımız var, Merkezi almışız o zaman. TEK'ten ayrıldım, Odada çalışmaya başladım ve 12 Eylül olduğunda Odada çalışıyordum. Askerlerin gelişini de hatırlarım, yani

DÜNYA VE ÜLKEMİZ ÇOK ÖNEMLİ BİR SÜREÇTEN VE DÖNÜŞÜMDEN GEÇİYOR. BİZLER BU SÜRECI ÇOK İYİ ALGILAYABILMİŞ VE ANALİZ EDEBİLMİŞ DEĞİLİZ. YENİ DÖNEME İLİŞKİN ÇÖZÜMLERİ ÜLKEMİZ VE BİZİ, İLGİLENDİREN BÖLÜMÜ İLE SEKTÖRÜMÜZ İÇİN ÜRETEBİLMİŞ DEĞİLİZ. İÇİNDE YAŞADIĞIMIZ ÖNEMLİ ZAMAN DİLİMİNİ GEREKSİZ VE VERİMSİZ SORUNLARLA TÜKETME LÜKSÜMÜZ VE İMKÂNIMIZ YOK.

Odamıza geldiklerini de hatırlıyorum. Geldiler, günün o rutin arama taramalarını yapıp gittiler. Zaten askerliği de yapmamıştım o dönemde, askerlik celbini almıyoruz. O dönemlerde celbi almadığın zaman sana tebligat yapılmış sayılmıyordu. Almıyorduk, böylece askere gitme süresi uzuyordu. 12 Eylül'den sonra radyodan ilan celp yerine geçti ve gitmediğin zaman hapis cezası uygulaması

başlatıldı. Ben de odadaki görevimden ayrılıp askere gittim.

Tekrar oda sürecine dönelim. Ne türden çalışmalar yapıyordunuz?

O dönemler Odanın gündemi bugünkü ile aynıydı. Dışa bağımlı enerji politikalarına şiddetle karşı çıkılıyordu. TEK'teki yapılanmalar dış kaynaklı yönlendirmelerle sürdürülüyor, Köycülük ve Şebeke Tesis Daire Başkanlıkları kaldırılmak isteniyordu. TEK'te Nükleer Santraller Daire Başkanlığı kurulmuştu. "Kaynaklarımız sınırlı, enerjimiz bitiyor." feryat figanları, "Yapılan ölçümler, raporlar 5 yıl sonra Türkiye'nin karanlıkta kalacağını gösteriyor" iddiasıyla, Akkuyu'da apar topar nükleer santral kurulması kararı verilmişti. Teoman Alptürk başta olmak üzere, Mimarlar Odası'ndan Sait Kozacıoğlu, TEK'ten Nükleer Dairesi Başkanı Ahmet Kütükçü başta olmak üzere tüm EMO olarak, Mersin'den başlamak üzere Silifke, Akkuyu, Anamur, Antalya, o güney sahilinde bir dizi panel türü; yani nükleeri savunan görüşteki insanların da katıldığı toplantılar düzenledik. Benim memleketim olduğu için, organizasyon da bana verilmişti. Fakat çok enteresandır, bu kadar Oda etkinliğine katıldım; o günkü ilgiyi, sıradan insanların ilgisini bugün göremiyorum işin açığı. Çok yoğun bir katılım oluyordu.

Herhalde solcuların kitleyle bağının şu anda en az indiği dönem diyebiliriz, değil mi? O zaman daha iyiydi.

Tabii, o zaman öyle. Anamur Halkçı Gençlik Derneği'nin 475 üyesi vardı o dönem. Bu dernekler de toplantılara destek oluyorlardı. Düşünsenize Belediye Başkanlığı 900 oyla filan kazanılıyordu. Yani çok şeyi belirleyebilecek bir güç vardı. Çok güzel, çok verimli

BÜLTEN!

toplantılar yapıldı nükleer karşıtı. Oda insanımıza, halkımıza, neyle karşı karşıya olduklarını o dönemde anlatmaya çalıştı. Sanıyorum, başarılı da oldu. Bir dönem uykuya çekildi nükleerciler. Sonra her iktidar değiştiğinde kaynak tükeniyor, karanlıkta kalacağız vb. gerekçelerle nükleer ısıtılıp ısıtılıp önümüze getirildi. Büyük bir lobi var tabii. Her ülke kendi nükleer programını bu vesileyle hayata geçirmek istiyor. Soğuk Savaş döneminin etkisini de inkâr etmemek gerek. Çünkü nükleer silah sahibi olmak hemen hemen bütün askeri senaryolarda yer almaktaydı. Nükleer santral aracılığıyla da nükleer silah projelerine start verilmek isteniyordu.

Soğuk Savaş döneminin tipik özelliği.

Ama şimdi işler daha da sıkı gördüğümüz kadarıyla. Egemenler bu işi kontrol ediyorlar. Öyle kimseye de kendi denetimleri dışında asla izin vermiyorlar.

Mesela Hindistan, Pakistan, Kore gibi ülkelere de alan açtılar.

Ama onlar daha önceki dönemde geliştirdi bunu, yani bu dönemde değil.

Soğuk Savaş döneminden sonra tablo değişti.

Soğuk Savaş döneminin o şartlarından yararlandılar, Sovyetler Birliği kuşatması hikâyesiyle göz yumuldu onlara. Onlar yapınca, artık bir şey de diyemediler, onlar da nükleer ailesine katılmış oldular. Hani Ortaçağ'da toprak sahiplerinin köylülerin eline silah almayı yasakladığı gibi, şu an görüldüğü kadarıyla, öyle kimseye müsaade edilmiyor ve yasaklanıyor. Çünkü dünyanın genel gidişi ve egemenlerin durumu da buna uygun.

Buradan tekrar geriye dönelim. Yönetime profesyonel sekreter olarak başladınız, 12 Eylül'den sonra da askere gittiniz.

FARKLIĞI BİR ZENGİNLİK GİBİ ALĞILAYIP, "BERABER YÜRÜYECEK YOLUMUZ VAR BU İNSANLARLA" DEMEYİZ DE, "GÜCÜMÜZ ELVERDİĞİ ZAMAN HEMEN YÖNETİMİ ELE GEÇİRİVERELİM, ALIVERELİM, BİZDEN OLSUN HEPSİ" DİYE, TORNADAN ÇIKMIŞ GİBİ BİRBİRİNE BENZER AYNI DÜŞÜNEN ALTI TANE DAHA KAYA BOZOKLAR'LA BİR YÖNETİMDE OLMAK HEP HOŞUMUZA GİTMIŞTİR.

Askere gittik.

Kısa dönem mi?

Yok, uzun dönem askere gittik. Yine o dönem, tabii çok büyük bir altüst oluşu yaşadı ülke.

Malum nedenlerle.

Malum nedenlerden dolayı. Ama Odaya sahip çıkacak, o karanlık dönemde Odaya sahip çıkan insanlarımız da oldu. Yani 30 kişinin, 40 kişinin katıldığı Genel Kurullar yaşandı.

Zaten onların yüzü suyu hürmetine bugünlere gelindi, diyorum. Bırakıp gidilseydi, bugün buralarda başkaları olurdu.

Kesinlikle. "Geçmişin olmayanın geleneği de olmaz" dediğindeki gibi bir gelenek de yaratılmamış olurdu, bizim için çok da onur kırıcı olurdu buralara sahip çıkılmaması. 12 Eylül dönemlerinde odamıza sahip çıkan Oda Başkanı olan Halil Eker ağabeyimizi de bugün rahmetle anabiliriz. Başkanlığı birkaç dönem üst üste yaptı.

O zaman Genel Kurullar her yıl oluyordu, değil mi?

Tabii, her yıl oluyordu. Askerde olmamıza rağmen geliyorduk, genel kurullara

katılıyorduk. Hatırlarsın belki, senin de katıldığın EMO Ankara Şubesi Genel Kurulu'nda kazanan listenin oyu 199'du. Ben daha kötüsünü hatırlıyorum. 30-40 kişiyle Genel Kurulları yaptığımızı. Askerlik dönüşü, sevgili Halil EKER ağabeyden sonra ben devraldım Şubeyi.

Kimler vardı Şube Yönetiminde?

Neşe Kagal, Yakup Akyol ve Cumhur Demirkan gibi arkadaşlarımız vardı yönetimimizde. Konur Sokak'ta Mimarlar Odası'nın verdiği bir odada Şube Merkez bir arada idik. Gelirler son derece azalmıştı. Çalışanların parasını ödeyemez duruma düşmüş bir oda ve Şube yapısı vardı. Dönemin de etkisiyle üye ile bağlar son derece zayıflamıştı. İlk iş olarak İhlamur Sokak'ta No:10/1'de müstecire verilen merkezimizi ve lokalimizi geri alarak işe başladık. Büyük imkânsızlıklarla odayı yeniden tefriş ederek üye oda ilişkisini canlı tutmaya, genç kuşak üyeleri oda çalışmalarına katmaya çalıştık. Günün elverdiği ölçüde çünkü sıkıyönetim şartlarındaydık, odalara görünür ve görünmez çeşitli yasaklar getirilmişti. Lokalimizde şartları da zorlayarak toplantılar ve söyleşiler yapmaya başladık. Uğur Mumcu gibi gazetecilerin de katıldığı toplantılar oldu. Toplu tiyatro gösterilerine gitmeler, briç ve santraç turnuvaları gibi etkinlikler yapıldı. Sürekli olarak düzenlendi. ODTÜ'de yapılan bir de sergi var tabii. Öğrenci arkadaşların da oda

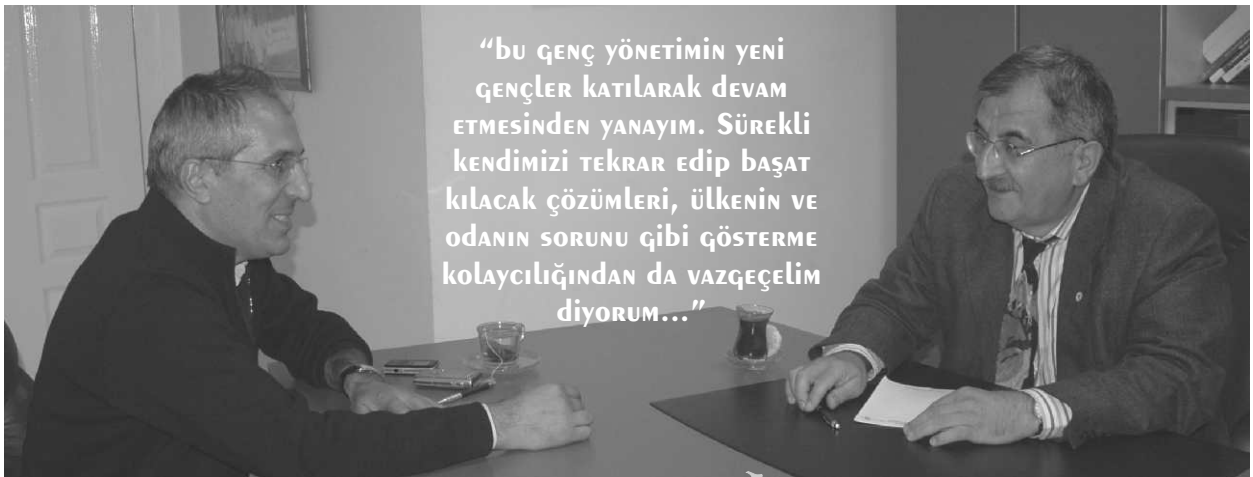
çalışmalarına katılmalarını sağladık. Fehmi Dökmetaş, Engin Sürmen, Murat İrmak, Emin (Hacettepe Üniversitesi'nden) gibi arkadaşlar o dönemde odaya gidip gelmeye başladılar. Saniyorum Şube çalışmaları çok başarılı oldu Şube Yönetimine girme istekleri çoğaldı. Siz de oda çalışmalarına bu dönemlerde katılmıştınız Ali Bey. Bu istekler ve talepler o kadar çeşitli ve çoktu ki son günlere kadar bizi meşgul etti. Seçim için gerekli çalışmaların bir bölümünü yapmamızı engelledi. O ana kadar birlikte olduğumuz sosyal demokrat çizgideki arkadaşlarla ayrı listeler halinde seçimlere katıldık. Bizim listede siz de vardınız. Seçimi Meslekte Birlik karşısında kaybettik. Bir önceki seçimde sosyal demokrat arkadaşların desteği ile toplam 190-200 civarında bir oy almıştık. Bu seçimde Onlar 175-180 arası bir oy almışlardı. Bizim oyumuz ise 500 oyun üzerinde idi. 10 - 15 civarında bir oyla seçim Ankara Şube de kaybedilmişti. Oda camiasında büyük bir şok oldu, haklı haksız bir dizi arkadaşın eleştirisine maruz kaldık. Siyaset yapmanın çirkin yüzü böyle günlerde ortaya çıkıyor. Sonradan İstanbul Şubede de benzer gelişmeler oldu. Bizler beklili de bu deneyiminde etkisi ile oradaki arkadaşlara daha makul ve anlayışlı davrandık. Sonraki dönemlerde yine oda seçimlerini hep birlikte kazandık. Bizim arkadaşlar Ankara Şube yönetimlerinde oldular ve odamızı bugünkü seviye ve geçmişte hiç tahmin edemeyeceğimiz imkânlarla kavuşturdular. Şu an bu söyleşiyi

yaptığımız mekânı üyelerimizin hizmetine verdiler. Yeri gelmişken Ankara Şubemizi bugünkü imkânlarına kavuşturan başta siz olmak üzere Ali Bey çünkü uzun süre yönetiminde buldunuz ve hiçte küçümsenemeyecek bir emek sahibisiniz, diğer bütün yönetici arkadaşlarımıza teşekkür ederim. Hem böyle mekânlar sahibi olundu ama ondan da önemlisi odamızın halktan ve emekten yana devrimci çizgisini tavizsiz yürütüldü. Son dönemde ortaya çıkan Şube merkez çelişmesine ilişkin sorunuza gelince bu konuyu yeterince anlayabilmiş değilim. Kişisel çelişki ve taleplerin daha ön planda olduğu bir sorun gibi geliyor. Dünya ve Ülkemiz çok önemli bir süreçten ve dönüşümden geçiyor. Bizler bu süreci çok iyi algılayabilmiş ve analiz edebilmiş değiliz. Yeni döneme ilişkin çözümleri ülkemiz ve bizi ilgilendiren bölümü ile sektörümüz için üretebilmiş değiliz. İçinde yaşadığımız önemli zaman dilimini gereksiz ve verimsiz sorunlarla tüketme lüksümüz ve imkânımız yok. Üzülerek ifade edeyim ki otuz yıllık Oda çalışma ve mücadelesinde edindiğim tecrübe ve gözlemim şudur; Oda çevresinde bir bölüm insan (çoğu bir büyük şubemizin üyesidirler) ki bunlar her dönemde bir şekilde buldukları şubenin yönetiminde olurlar ve ya belirleyici ağabey olurlar şubelerinde delege olurlar merkezde olurlar, onların dünya, ülke, ekoloji, emek, ilerlilik, devrimcilik vs. gibi sorunları

yoktur. Buldukları birimlerde ve başka birimlerde gruplar, insanlar arasında küçük ayak oyunları ile çelişkiler yaratarak veya gözlemledikleri ve tespit ettikleri çelişki ve sorunları kaşıyarak, derinleştirerek ve insanları bir tercihe zorlayarak varlıklarını sürdürürler. Bugün Ankara Şubesi'nde gizliden yaşanan bu olumsuzlukta da bu türden yönlendirmeleri yapan/yapmaya çalışan sorumsuz grubun da bu ayrışmada azımsanmayacak bir rolü olduğunu düşünüyorum. Zaman kaybından öteye gitmeyecek, genel olarak ta Ankara Şubeyi olumsuz yönde etkileyeceğine inandığım bu çelişki ve sorunlar seçim döneminden önce mutlaka aşılmalıdır. Ben bu genç yönetimin yeni gençler katılarak devam etmesinden yanayım. Sürekli kendimizi tekrar edip başat kılacak çözümleri, ülkenin ve odanın sorunu gibi gösterme kolaylığından da vazgeçelim diyorum. Bu güzel söyleşiyi başka sorunları da tartışarak devam etmek isterdim ancak biliyorum ki ne zamanımız ne de bülten sayfalarımıza buna uygun.

Bana bu olanağı tanıdığınız için teşekkür ederim.

Ben de EMO Ankara Şubesi Bülteni Yayın Kurulu olarak ve eski bir yol arkadaşın olarak bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Hem meslek hayatınızda hem de oda çalışmalarınızda başarılar dileriz.

“BU GENÇ YÖNETİMİN YENİ GENÇLER KATILARAK DEVAM ETMESİNDEN YANAYIM. SÜREKLİ KENDİMİZİ TEKRAR EDİP BAŞAT KILACAK ÇÖZÜMLERİ, ÜLKENİN VE ODANIN SORUNU GİBİ GÖSTERME KOLAYLIĞINDAN DA VAZGEÇELİM DİYORUM...”